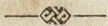

658.

Жетварска отъ Кукушъ.

Отъ поста излегла девойка,
На брата си говоритъ:
„Брату ле, брате Стояне!
Подай ми вода студена,
Найди ми сенка дебела!“
Стоянъ ъ веле говоре:
„Сестро ле, сестро Елено!

Тукъ нема вода студена,
Ни има сенка дебела;
Дойди во гора зелена,
Донеси вода студена;
Дойди во гора зелена,
Тамъ има сенка дебела.“

659.

Стефанъ и Магдалена.

Отъ Панагюрище.

Зажени ся Стефанъ харенъ юнакъ,
Тѹ заиска дели Магдалена,
Магдалена плаче, тѹ го не ще; —
„Не ща, мамо, Стефанъ харенъ юнакъ,
Че е Стефанъ юнакъ потъ юнѹци,
А азе самъ мома натъ моми-те.“
А майка ѿ тихомъ отговаря:
„Калинко ле дели Магдалено!
Мари земи Стефанъ харенъ юнакъ,
Тѹ ако е юнакъ потъ юнѹци.
Я погледни низъ равно-то поле,
Тѹ да видишъ Стефану свѹдба-та.
Калпѹци имъ като на деліе,
Копе-те имъ като на спѹхіе.“
Ка ги видя дели Магдалена,
Тѹ ся стори премлада умряла.
Ка жъ виде Стефанъ харенъ юнакъ,
На девере тихомъ отговаря:
„Ей девере, ей пере жераве,
Ей идете на Стара планина,
И донесте снягове, ледове,
Да ги туримъ на клето-то срѹдце,
Ако бѹде премлада умряла,
Не ще трепне ни съ рѹжа, ни съ нога;